

6255/3

ბ. 40148

ქვემოთხელ რედაქციას

ქვემოთხელ რედაქციას
საქართველოს
საზოგადოებრივი

ს ი მ დ ა რ ა ზ უ ნ დ ი ს ა თ ვ ი ს

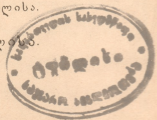
M 166/2

1920 წ.
ქ. თბილისი
ფასი

საქართველოს
გლეხთა
ბარდებსა და მწიგნობრებსა

სიტყვები სოფრ. გლახაშვილისა.

მუსიკა დ. არაყიშვილისა.

ბუნების გლოვია.

(ვახტანგ ბარბაქაძის სიმღერა)

სტაჰანი სტაჰანი გუნდის მიერ
გამოსულია

Allegretto.

SOPRANI
მზე ვა - დი - ხა - რა, ცა მო ი - ლუ - შა,
ALTI
მთას ვა დე - ფა - რა ბუნ - ლი ხე - წა - რი
TENORI
BASSI
PIANO

და დე და - მი - წას ვი - თა მზობელსა მისწვდა ვულოდან სულო მცენე სა - რი ვა - და
და დე და - მი - წას ვი - თა მზობელსა მისწვდა ვულოდან სულო მცენე სა - რი ვა - და
და დე და - მი - წას ვი - თა მზობელსა მისწვდა ვულოდან სულო მცენე სა - რი ვა - და

a tempo
გაქვივლა ხე - ვი - სა ქარ - შა ვა - და! მოგვ - ტა - ცა უნ - დო! სუ - ვი - ლა - მა! და - ი - ხე - ხუნა
გაქვივლა ხე - ვი - სა ქარ - შა ვა - და! მოგვ - ტა - ცა უნ - დო! სუ - ვი - ლა - მა! და - ი - ხე - ხუნა
გაქვივლა ხე - ვი - სა ქარ - შა ვა - და! მოგვ - ტა - ცა უნ - დო! სუ - ვი - ლა - მა! და - ი - ხე - ხუნა

ხე - შა რი - სა - შა ვა - და! მათ შა ნი - მის - ცა ა - რაგვ - შა ვი - თა მო - ხარეშ
ხე - შა რი - სა - შა ვა - და! მათ შა ნი - მის - ცა ა - რაგვ - შა ვი - თა მო - ხარეშ
ხე - შა რი - სა - შა ვა - და! მათ შა ნი - მის - ცა ა - რაგვ - შა ვი - თა მო - ხარეშ

Meno mosso.

ცრემლი-მა მთი-სა-მა ეს სხვა გლო-ვი-სა ვი-თა ომ-ლი-სა. ჩა-ერ-თო ქართლის

ცრემლი-მა მთი-სა-მა ეს სხვა გლო-ვი-სა ვი-თა ომ-ლი-სა. ჩა-ერ-თო ქართლის

მტკვრი-სა ღუ-ღუნ-სა და-რე-მარ-ე მთა-სა და ბარ-სა სდის ნა-კა-ღუ-ღუ-ღად

მტკვრი-სა ღუ-ღუნ-სა და-რე-მარ-ე მთა-სა და ბარ-სა სდის ნა-კა-ღუ-ღუ-ღად

dimin ცრემლი-შობო-ლი-სა *a tempo* შე-ვა-ლი-ხარა-ვა-მო-ი-ღუ-შა

dimin ცრემლი-შობო-ლი-სა *dimin* მთას-ვა-ღუ-ფარა-ხნე-ლი-ზე-წარ-ი

და-ღუ და-მო-წას მოსწყ-და გუ-ლი-დან სუ-ლი შე-ლი-სა მო... ცრემლი-სა *riten*

და-ღუ და-მო-წას მოსწყ-და გუ-ლი-დან სუ-ლი შე-ლი-სა მო... ცრემლი-სა *riten*

272

გუნების გლოვია...

პაპი მარტოვანი

მ ზე გადისარა,
 და მთილუშა,
 მთას გადუფარა მწელი ზეწარი
 და დედა-მიწას, ვითა მშობულსა,
 მისწყდა გულიდან სული მკვნივსარი...
 — ვაჟა!!...
 გაჭვივლა ქარმა სუვისცმი.
 — ვაჟაი, მთგვცადა სიკვდილმა...
 დაიბუზუნა ქრთლვით მარისცმი.
 — ვაჟა!!...
 მათ შანი მისცა არაგვმა, ვითა მოზარემ შთისცამა...
 და ეს სმა, ვითა თშლასა, ჩაერთო მცკვრისა დედუნსა...
 მზე გადისარა,
 და მთილუშა,
 მთას გადუფარა მწელი ზეწარი
 და დედა-მიწას მისწყდა გულიდან:
 სული შვილისა, — გუცვ სულიერთა, მთციქელისა...

P. Mariani

